

Sygn. akt II K 259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Mirosława Gąska

po rozpoznaniu w dniach 18.08.2016 r. i 19.10.2016 r. sprawy karnej

K. K. (1) syna C. i H. z d. K., ur. (...)

w G.-D., zam. (...)-(...) G. ul. (...) 38, obywatelstwa polskiego,

o wykształceniu średnim, z zawodu technik technologii żywienia, PESEL (...), karanego sędownie;

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 stycznia 2016 roku o godzinie 19:45 w G. województwo (...), prowadził w ruchu lądowym ulicą (...). (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód marki C. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 20:16-0,72 mg/l, o godz. 20:18- 0,71 mg/l, o godz. 20:35- 0,70 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości tj.

o czyn z art. 178a§1 k.k. przez Sąd Rejonowy w W. (...) sygn. akt (...)

tj. przestępstwo określone w art. 178a § 1 i 4 k.k.

o r z e k ł:

1. Oskarżonego **K. K. (3)** uznaje za winnego tego, że w dniu 18 stycznia 2016 roku o godzinie 19:45 w G. województwo (...), prowadził w ruchu lądowym ulicą (...). (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód marki C. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 20:16-0,72 mg/l, o godz. 20:18- 0,71 mg/l, o godz. 20:35- 0,70 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest występku z art. 178a§1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na mocy art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

3. Na mocy art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł. (pięciu tysięcy złotych).

4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł. (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty i obciąża go kosztami postępowania w kwocie 350 zł. (trzysta pięćdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 259/16

UZASADNIENIE

Oskarżony K. K. (1) nie był karany sędownie. Co prawda z karty karnej wynika, że oskarżony był karany z art. 178a § 1 kk, jednakże jak ustalił Sąd, skazanie uległo zatarciu na podstawie art. 106 kk. Nadto z aktualnej kart karnej wynika,

że oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 13 czerwca 2016 r., sygn. akt (...), został skazany za popełnienie czynu z art. 229 § 3 kk. w zw. z art. 229 § 1 kk oraz czynu z art. 178a § 1 kk, na karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszona na 3-letni okres próby, jednakże skazanie to nastąpiło po popełnieniu czynu w przedmiotowej sprawie, za czyny popełnione po popełnieniu przez oskarżonego czynu w niniejszej sprawie.

dowody: karty karne – k. 15 i 65, wyrok SR w (...)D. z dnia 13.06.2016 r. – k. 62

W dniu 18 stycznia 2016 r. oskarżony spożywał alkohol w postaci piwa. Wypił około 3-4 piwa o pojemności 500 ml. Następnie około godziny 19:45 w G. jechał samochodem marki C. o nr rej. (...). Na ul. (...). (...) został zatrzymany do kontroli drogowej. Badanie trzeźwości wykazało u oskarżonego o godz. 20:16-0,72 mg/l, o godz. 20:18- 0,71 mg/l, o godz. 20:35- 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżonego poddano badaniu sądowo-psychiatrycznym. Biegli stwierdzili, że oskarżony jest poczytalny.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k – 58, 21-21v; protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k – 2-3, świadectwo wzorcowania – k. 4, opinia sądowo-psychiatryczna – k. 34-35

Oskarżony K. K. (1) przyznał się do winy. Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonego należy dać wiarę bowiem są spójne z protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także dowody z dokumentów w postaci protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości, świadectwa wzorcowania, albowiem były one w pełni rzetelne, miarodajne, zostały sporządzone w przepisanej formie przez osoby do tego uprawnione. Ponadto Sąd nie miał żadnych racjonalnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność tych dowodów z dokumentów.

Sąd podzielił również opinię biegłych bowiem została sporządzona przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą i doświadczeniem życiowym a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W tym stanie rzeczy вина oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Jak trafnie wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 59/12 (OSNKW 2013/1/3, Biul.SN 2013/1/16) fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k., zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k. także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Zatarcie skazania spowodowało, że w dacie wyrokowania wyeliminowano znamię z art. 178a § 4 k.k. dotyczące wcześniejszego prawomocnego skazania oskarżonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, co uzasadnia przypisanie jedynie występku w formie podstawowej z art. 178a § 1 k.k

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia kto znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony naruszył ten przepis, bowiem w dniu 18 stycznia 2016 roku o godzinie 19:45 w G. województwo (...), prowadził w ruchu lądowym ulicą (...). (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód marki C. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 20:16-0,72 mg/l, o godz. 20:18- 0,71 mg/l, o godz. 20:35- 0,70 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu.

Za popełniony występki Sąd wymierzył oskarżonemu karę trzech miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę za to przestępstwo, Sąd miał na uwadze, że porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od stosowania właściwej represji, która – uwzględniając rodzaj i wagę naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postać i stopień winy oraz nasilenie tej kategorii przestępstw – powinna stanowić jeden z istotnych elementów zwalczania oraz zapobiegania tej kategorii przestępstw. Niezbędna surowość powinna przede

wszystkim charakteryzować politykę kryminalną w odniesieniu do tych sprawców, którzy umyślnie naruszają zasady ruchu drogowego i przypisane im przestępstwo popełnili w stanie nietrzeźwości.

Należy zwrócić w tym miejscu uwagę na to iż dobrem chronionym przez art. 178a kk jest bezpieczeństwo w komunikacji (w niniejszej sprawie w ruchu lądowym), które zawsze może być zagrożone przez sprawcę prowadzącego pojazd w stanie nietrzeźwości. Prowadzenie w stanie nietrzeźwości jest zawsze niebezpieczne. Okolicznościami obciążającymi oskarżonego, był niewątpliwie znaczny stopień nietrzeźwości w którym się znajdował. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, jego niekaralność oraz okazaną skruchę.

Zdaniem Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia winy sprawcy i uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynu. Jest ona karą sprawiedliwą i spełni cele prewencji szczególnej, wychowawczo oddziałując na oskarżonego, a także osiągając cele w zakresie prewencji generalnej. Jednocześnie należy dodać, że Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. (1) bezwzględną karę pozbawienia wolności, uznając, że co do jego osoby brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego aktualnie nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna. Mimo tego, że 18 stycznia 2016 r. został on zatrzymany i odebrano mu prawo jazdy za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, w dniu 4 marca 2016 r. oskarżony prowadził ponownie samochód w stanie upojenia alkoholowego. Tego typu postawa przekonuje Sąd, że oskarżony jest osobą niepoprawną, zdemoralizowaną, która świadomie nie respektuje obowiązującego porządku prawnego licząc na bezkarność.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Przy wymiarze tego środka karnego Sąd brał pod uwagę okoliczności łagodzące i obciążające uwzględnione przy wymiarze kary pozbawienia wolności.

Sąd orzekł także obligatoryjny środek karny przewidziany w art. 43a § 2 kk. Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178 a § 1, art. 179, art. 180, Sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178 a § 4 co najmniej 10.000 z złotych, do wysokości określonej w § 1 (60.000 zł – przyp. SR). Sąd orzekł wobec oskarżonego ten środek karny w wysokości najniższej przewidzianej przez ustawę, bowiem w ocenie Sądu będzie to wystarczające dla zrealizowania celów prewencji indywidualnej i generalnej.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł od oskarżonego K. K. (1) świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł.

Ponadto na zasadzie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia, zasądając na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 120 złotych oraz koszty postępowania w kwocie 350 złotych.